

Benet XVI renuncia al seu càrrec

«) aquesta imatge parla

fa, per tant, gairebé 600 anys que no es produïa una decisió com aquesta. A partir de la data de la renúncia s'iniciarà el procés per a l'elecció del nou bisbe de Roma. Aquest és un moment especial per demanar a Déu que beneeixi l'Església en aquests moments.

El dilluns passat 11 de febrer es va fer pública una gran notícia sorpresa: El Sant Pare Benet XVI, de 85 anys, atenent a la disminució de les seves forces físiques, anuncia que el proper 28 de febrer a les 20 h renunciarà al seu càrrec de bisbe de Roma i pastor suprem de l'Església Catòlica. Per trobar un precedent d'una renúncia del Sant Pare cal anar a l'any 1415, quan Gregori XII renuncià al pontificat;

GLOSSA

Deixar-se educar per Jesús

Durant un trimestre els alumnes d'una escola treballen, segons les possibilitats de cada edat, la vida d'un sant o santa, el seu pensament, la seva obra i la seva experiència de fe, de Déu i de l'Evangelí. Els alumnes de 4t d'ESO, un grup dels quals es prepara per rebre el sagrament de la confirmació, van aportar un seguit d'idees i comentaris, i una de les noies elaborà el redactat final de la pregària conjunta que van fer en una celebració de la Paraula, al final del trimestre:

«Senyor, et donem gràcies per tots aquells moments en què hem sabut actuar correctament i coherentment, triant un bon camí que ens ha dut a l'alegria i a la felicitat de fer les coses com Jesús ens ha ensenyat: estimant i servint. És cert que no és fàcil, i que en ocasions ens resulta especialment feixuc amb algunes persones, i no per mala voluntat sinó perquè les relacions humanes són complexes. Però fent-ho també s'aprèn a mirar amb benevolència, a comprendre altres vides, a desitjar als altres el millor i a treballar oferint l'ajuda necessària. És aquí on entra el fet d'actuar; és a dir, posar fil a l'agulla per millorar el món. Actuen les paraules i els gestos, els silencis i les mirades; actua

el nostre temps i com el fem servir; actuen els nostres esforços per aixecar aquell que camina entristit; actua donar la vida cada dia.

«Volem emmirallar-nos en la teva mirada, volem sentir-nos acompanyats per Tu. Ajuda'ns a no desviar la nostra mirada de la teva, a saber aturar-nos cada cop que sentim que quelcom no va bé, a saber reflexionar sobre allò que ens inquieta, a pregar per experimentar la teva proximitat, a saber escollir un bon camí, a fugir del més fàcil i a actuar sempre per allò que vulguem millorar. Preguem al Senyor...»

És aquesta una experiència de com l'acció pedagògica d'uns educadors que presenten i ofereixen elements de coneixement i reflexió a partir de la vida d'un sant, d'un amic qualificat de Jesús, durant unes setmanes, desemboca en la pregària. L'acció dels educadors porta a l'acció pedagògica del Mestre Jesús, a deixar-se educar per Ell en aquelles actituds del cor que ens fan compassius i benèvolos envers els altres, que ajuden a acceptar les dificultats del seguiment incondicional, enfortint la confiança en Jesús amb esperança i fe. «Fes que conegui, Senyor, les teves rutes, ensenya'm els teus camins» (Sl 25,4).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Renovar i confessar la fe

La Quaresma i el temps de Pasqua són el moment fort de l'Any de la Fe que ens invita a celebrar el Sant Pare. Si sempre la Quaresma i la Pasqua són un temps de conversió i de renovació, aquest any ho són especialment. Com ens recorda Benet XVI, l'Església, que inclou en el seu propi si els pecadors, és alhora santa i sempre necessitada de purificació. I per això té necessitat d'aplicar-se contínuament a la penitència i a la renovació.

Tota la Quaresma és com una preparació i un itinerari cap a la Pasqua, a fi que, amb la força del Senyor ressuscitat, l'Església prengui vigoria per poder triomfar, amb paciència i amor, del que el Sant Pare anomena «les pròpies penes i dificultats, les internes i les externes».

En aquesta perspectiva, l'Any de la Fe és una invitació a una autèntica i renovada conversió al Senyor, únic Salvador del món. Déu, en el misteri de la seva mort i resurrecció, ha revelat en plenitud l'Amor que salva i crida els homes a la conversió de vida mitjançant la remissió dels pecats.

La Quaresma és, doncs, temps especialment orientat a la renovació de la fe, que aquesta vegada tindrà una significació especial. El Sant Pare desitja que cada Església particular, que cada comunitat o institució cristiana trobin en aquest temps de Quaresma i Pasqua un moment per a donar un relleu especial a la confessió de la fe mitjançant la proclamació d'un dels símbols de la fe, que l'Església formulà en el seu mateix inici i que ha mantingut a través dels segles.

Recentment, el Sant Pare, que ha dedicat la major part de la seva vida a l'estudi i a l'ensenyament de la teologia, rebé els membres de la Comissió Teològica Internacional, i els va dir unes paraules que reflecteixen el tresor que és la fe, un tresor que ho és de tot el Poble de Déu, de tota la comunitat cristiana. Benet XVI recordà a aquesta Comissió, que està formada per teòlegs eminents de tot el món, que el Concili Vaticà II ens recordà que tot el Poble de Déu participa de la funció profètica de Crist i que aquest do s'expressa en l'anomenat *sensus fidei* o sentit de la fe, que el Papa —eminent teòleg també ell— va definir d'una manera molt suggestiva davant d'aquell grup de teòlegs. El sentit de la fe «és per al creient una mena d'instint sobrenatural que té una connaturalitat vital amb el mateix objecte de la fe i que és un criteri per discernir si una veritat pertany o no al dipòsit viu de la Tradició apostòlica».

Sant Tomàs d'Aquino ensenya que el coneixement de la fe és un coneixement per *connaturalitat*; avui potser diríem que el sentit de la fe és com una sintonia especial amb els continguts de la fe. Aquesta sintonia és un do de l'Esperit Sant, que —com va dir també Benet XVI— «parla sempre a les Esglésies i les fa avançar vers la plenitud de la veritat».

La funció confiada per Jesús als apòstols i als seus successors, l'anomenat Magisteri eclesial, i la realitat del *sentit de la fe*, present en tot el Poble de Déu, són dons de l'Esperit Sant que ens porten a la professió o confessió de la fe, a la seva expressió litúrgica solemne i a la seva vivència en la vida ordinària de cada dia.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

«) aquesta imatge parla

Amb la imposició de la cendra comença el camí cap a la Pasqua

ENTREVISTA

■ **NÚRIA ORTÍN**

Compromís d'Església

Després de l'experiència viscuda el 4 d'octubre passat amb la reeixida celebració de la Nit de Ràdio Estel i *Catalunya Cristiana*, al setmanari pensen que és un bon moment per donar-lo a conèixer encara més i, per això, han engegat una campanya per engrescar nous subscriptors. La Núria Ortín és relacions públiques de *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel (tel. 934 092 770).

Com ha evolucionat el setmanari? *Catalunya Cristiana* és un mitjà al servei de la comunió. En els últims anys, el repte ha estat créixer en el servei a la comunió dins i fora de les nostres Esglésies diocesanes. Per fer-ho, hem donat veu a les diverses sensibilitats i carismes d'Església. En l'actual context de crisi econòmica i de valors, el setmanari ha augmentat el seu compromís social.

Què li faltaria per arrodonir el producte?

Moltes coses, perquè quan parlem d'ideals val la pena ser sempre molt agosarats! Ens agradaria poder comptar amb més recursos humans i materials, per poder reflectir amb més fidelitat la realitat viva de les nostres Esglésies. Un altre somni seria oferir la revista a tot color i apostar de valent per l'edició digital.

Com s'està adaptant a les noves necessitats?

Els joves són un compromís pendent, com també ho són per a l'Església en general. Intentem arribar-hi a través de xarxes socials (Facebook o Twitter), però no és fàcil, perquè encara fem servir un llenguatge que no és el seu. La campanya de subscripcions és també una bona oportunitat per prendre el pols a la joventut. La nostra fita és aconseguir mil nous subscriptors!

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

La persona creix a l'escolta de la Paraula de Déu, a la casa de Déu que és l'Església

Fem la *Illiçó divina* (*lectio divina*) en el Temple de Déu que és l'Església i, en definitiva, en l'Eucaristia. En ella se'ns dóna per llegir l'Evangeli, amb les Benaurances i el Sermó de la Muntanya, com ho farem més endavant. Llegim també l'ensenyament de Pau i de Joan, de Pere i de Jaume, arrelat en el Primer Testament, amb la Llei de Moisès perfeccionada en Crist, juntament amb els Profetes que l'anuncien.

Proposo aquesta *Illiçó divina* del Parenostre, tot subratllant la importància de dir-lo bé, de tant en tant, amb gran silenci interior, amb gran confiança:

Pare nostre que estàs en el cel, que el teu Nom sigui conegut, estimat i adorat; vingui a nosaltres el teu Regne de justícia, amor i pau; faci's la teva voluntat a la terra com al cel: quan escoltem la paraula de Jesús i la posem en pràctica fem la teva voluntat. Estem en Crist, Camí. Que sapiguem donar a tothom el pa de cada dia i que no ens falti el Pa de la Vida que és Crist en l'Eucaristia; perdona'ns les culpes amb el teu Amor per tal que també nosaltres estimem i perdonem sempre. No permetis que caiguem en temptació i allibera'ns de tot mal. Amén. En tenim prou amb la Pregària i amb la Caritat viva, viscudes en el Poble de Déu.

Josep M. Rovira Belloso

(*Déu fa créixer les persones*, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Com hem de dialogar sobre la fe?

Per facilitar un diàleg respectuós i enriquidor entre el cristianisme i les noves espiritualitats també cal que estudiem les actituds que afavoreixen la comunicació: com hem de dialogar?

Més enllà d'actituds primàries, d'atracció o de rebuig, pròpies d'un primer contacte del cristianisme amb les noves religiositats, es va generant dins de l'Església una actitud més oberta i dialogant. Molts cristians veuen amb un prudent optimisme el retorn de l'espiritualitat. El creixent interès per la mística pot revifar els profunds valors de l'espiritualitat cristiana. Creients i no creients llegeixen els escrits de Teresa d'Àvila i Joan de la Creu.

Per aconseguir una fecundació mútua entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat, cal passar de la dialèctica al diàleg.

L'actitud de diàleg és acollidora i s'accepten les aportacions de l'altre com un possible enriquiment i com una possibilitat de trobada. El diàleg es fonamenta en una predisposició a aprendre. En el fons, el diàleg pressuposa la recerca d'una veritat (*logos*) entre dos (*dia*) que són conscients de llur ignorància i que es mouen pel desig de conèixer, no d'imposar la pròpia opinió. Aleshores, enraonar esdevé una manera de raonar, de cercar la veritat.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una fe activa

La fe acompanya el qui ha demanat el baptisme guiant-lo fins arribar a la recepció del sagrament baptismal. En aquest itinerari, sobretot en els moments ja assenyalats del diàleg d'acolliment i del lliurament de la formulació de les veritats de la nostra fe per mitjà del Credo, la fe certament que va prenent vida en el qui espera rebre el baptisme, però és una fe acollida, rebuda. Per més important i significatiu que sigui rebre i acollir el do de la fe, el seu protagonisme se centra més en qui dóna la fe que no pas en qui la rep.

Però ve el moment del baptisme, i aleshores sí. El qui ha d'acostar-se a les fonts baptismals, abans de fer-ho, amb una formulació breu i dialogada confessa la seva fe en la Trinitat santa de Déu i en cada una de les seves Persones: el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. És aquesta professió de fe, que rep el nom de «Professió de fe baptismal» i que renovem cada any durant la vetlla pasqual, la que té com a resposta ser submergit (o passar) per les aigües baptismals, les que ens donen novetat de vida: vida de comunió amb la santa Trinitat, després d'haver mort i resuscita (sacramentalment) amb Crist pel baptisme.

En el moment de fer aquesta professió de fe prèvia al baptisme, es pot dir que la fe pren, en aquella persona, una dimensió nova. Ja no és només un do rebut o acceptat. És, tal com diu el ritual, una *fe activa*, perquè té com a protagonista el qui rep el baptisme. És ell (o ella) qui, de manera personal i activa, confessa la seva fe.

A partir d'aquell moment, la fe del batejat ja haurà de ser sempre *activa*, serà el nord de la vida del cristià. Serà la claror que il·lumini els seus passos pels camins de Déu. La fe activa farà activa la vida del cristià.

Josep Urdeix

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. ✠ Diumenge I de Quaresma [(litúrgia hores: 1a setm.): ■ Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM).

18. Dilluns [■ Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo.

19. Dimarts [■ Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità.

20. Dimecres [■ 1Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.

21. Dijous [■ Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7, 7-12]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal.

22. Divendres [□ 1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa.

23. Dissabte [■ Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisès digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombros. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat". Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigüeu vora meu en els perills, Senyor.*

Tu que vius a recer de l'Altíssim / i passes la nit a l'ombra del Totpoderós, / digues al Senyor: «Sou la muralla on m'emparo, / el meu Déu, en qui confio.» R.

No et passarà res de mal, / ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia, / perquè ha donat ordre als seus àngels / de guardarte en els camins. R.

Et duran a les palmes de les mans / perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres, / trepitjaràs lleopards i escurçons, / passaràs sobre lleons i serpents. R.

Ja que ell s'ha fet tan meu, jo el salvaré, / el protegiré perquè coneix el meu nom. / Sempre que m'invocui, l'escoltaré, / estaré vora d'ell en els perills, / el salvaré i tothom l'estimarà. R.

Jesus rebutja les temptacions del dimoni. Pintura del Duccio. Col·lecció Frick, Nova York

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Esriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor». Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim al llavis. Diu l'Esriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat». Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invocuen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa». Jesús li va respondre: «Diu l'Esriptura que l'home no viu només de pa». Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu». Jesús li respongué: «L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"». Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Esriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li respongué: «Diu l'Esriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu"».

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Dijo Moisés al pueblo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tú dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí, con unas pocas personas. Pero luego creció, hasta convertirse en una raza grande, potente y numerosa. Los egipcios nos maltrataron y nos oprimieron, y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestra voz, miró nuestra opresión, nuestro trabajo y nuestra angustia. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y portentos. Nos introdujo en este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado." Lo pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios.»

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Está conmigo, Señor, en la tribulación.*

Tú que habitas al amparo del Altísimo, / que vives a la sombra del Omnipotente, / di al Señor: «Refugio mío, alcázar mío, Dios mío, / confío en ti.» R.

No se te acercará la desgracia, / ni la plaga llegará hasta tu tienda, / porque a sus ángeles ha dado órdenes / para que te guarden en tus caminos. R.

Te llevarán en sus palmas, / para que tu pie no tropiece en la piedra; / caminarás sobre áspides y víboras, / pisotearás leones y dragones. R.

«Se puso junto a mí: lo libraré; / lo protegeré porque conoce mi nombre, / me invocará y lo escucharé. / Con él estaré en la tribulación, / lo defenderé, lo glorificaré.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos: La Escritura dice: «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón.» Se refiere a la palabra de la fe que os anunciamos. Porque, si tus labios profesan que Jesús es el Señor, y tu corazón cree que Dios lo resucitó de entre los muertos, te salvarás. Por la fe del corazón llegamos a la justificación, y por la profesión de los labios, a la salvación.

Dice la Escritura: «Nadie que cree en él quedará defraudado.» Porque no hay distinción entre judío y griego; ya que uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan. Pues «todo el que invoca el nombre del Señor se salvará».

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y, durante cuarenta días, el Espíritu lo fue llevando por el desierto, mientras era tentado por el diablo. Todo aquel tiempo estuvo sin comer, y al final sintió hambre.

Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, dile a esta piedra que se convierta en pan.» Jesús le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me lo han dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo.» Jesús le contestó: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le contestó: «Está mandado: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Completadas las tentaciones, el demonio se marchó hasta otra ocasión.

COMENTARI

No temptis el Senyor, el teu Déu

L'evangeli d'avui ens ofereix, com cada any, el relat de les temptacions de Jesús; aquesta vegada segons la versió de Lluç. Després de la presentació inicial, la narració està dividida en tres escenes que giran al voltant d'una oferta del diable i d'una resposta de Jesús a base d'una citació bíblica.

A la presentació, Jesús apareix ple de l'Esperit Sant que el condueix al desert per ser temptat pel diable; i on, al mateix temps, un dejuni intens el deixa extenuat de fam.

El diable ataca sempre pels punts febles, en aquest cas la fam de Jesús. La primera temptació afecta la

identitat divina de Jesús i la seva debilitat humana, la fam. Jesús respon referint-se a l'aliment vital que aporta la paraula de Déu, de la qual és missatger.

La segona temptació rau en l'oferta del diable de participar del seu poder sobre tota la terra a canvi d'adorar-lo a ell. La tergiversació del món: adorar el diable com a principi de tota autoritat fonamentada en el propi interès egoista. Jesús respon referint-se a l'exclusivitat de Déu sobre tot poder i autoritat.

La tercera temptació es basa, novament, en la identitat divina de Jesús, en el si del temple de Jerusalem i amb manifestació d'àngels; un signe religiós fonamental en l'acompliment espectacular de

l'Esriptura (cf. *Salm* 90,11). Jesús ho qualifica com a temptació a Déu mateix.

Jesús, amb la gràcia de l'Esperit de què es portador, ha vençut el diable amb les seves ofertes afalgadores. Davant la temptació d'usar la seva divinitat a favor de les necessitats humanes (fam), d'aconseguir un poder social (la glòria dels reialmes) o religions espectacular (salvat pels àngels), Jesús resta fidel a la seva feblesa humana i a la seva intenció d'acomplir la voluntat de Déu, fins a l'extrem. Tot un programa per a nosaltres en aquesta Quaresma: escoltar la Paraula de Déu, assimilar-la, i viure-la al servei de la voluntat de Déu, i no de la nostra.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Escola de pregària per a joves. Dia 21/2 (20 h), «Segueix-me! Crec en la mort i la resurrecció», presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, a la catedral.

Comunió i Alliberament. Eucaristia d'acció de gràcies presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, amb motiu del 8è aniversari de la mort del fundador d'aquest moviment eclesial, Luigi Giussani, i del 31è aniversari del reconeixement pontifici de la Fraternitat de Comunió i Alliberament. Dia 22 de febrer (20.15 h), a la Pquia. de Sant Vicenç de Sarrià.

Conferència quaresmal de Mons. Sebastià Taltavull. Dimecres 20 de febrer (20.30 h), sobre el tema: «El goig de creure», a la parròquia de Sant Joan de Gràcia (c/ Santa Creu, 2). Obert a tothom.

Delegació de Pastoral de la Salut. Trobada monogràfica, 21/2 (18-19.30 h), amb Josep M. Forcada, metge i prior de l'Hospital de Sant Pau, sobre «Sagraments dels ma-

«Noves tecnologies al servei de la pastoral»

El diari del Vaticà *L'Osservatore Romano*, en la seva edició diària en italià del dimecres 9 de gener de 2012, publicà un extens article del Dr. Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe de Barcelona, titulat «Nuove tecnologie al servizio della pastorale». L'escrit anava acompanyat de la reproducció de la portada del primer *Full Dominical* d'aquest any (6/01/2013). El cardenal repassava la història del *Full Dominical*, el primer que es va

publicar a l'Estat espanyol, l'any 1881, i que darrerament ha estat també el primer a incorporar diverses possibilitats multimèdia, com els codis QR i AR (realitat augmentada), que van suscitar l'interès de diversos organismes del Vaticà durant una de les darreres visites del cardenal de Barcelona a Roma.

lalts, signes de comunió parròquialment», al CEP (c/ Rivadeneyra 6, 3r). Preu: 3 €. Es prega confirmació al t. 933 171 597.

«La Trinitat en context evolutiu i ecològic: l'Atractor i l'Energia de l'amor». Dia 27/2 (19-21 h), a la FTC (c/ Diputació, 231), a càrrec de Denis Edwards, de la Flinders University, Adelaida (Austràlia).

Unió Espiritual de Mares. Dia 20 de febrer (17 h) missa i conferència, per Mn. Anton Llompart. Lloc: c/ Riera de St. Miquel, 1 bis.

Sessions de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dia 18 de febrer (19 h), amb Francesc-Marc Álvaro, periodista i escriptor, a l'auditori de la FJM (c/ València, 244).

Conferències quaresmals a la Concepció (c/ Aragó, 299). «La nova evangelització: propostes pràctiques». Dia 24/3 (19 h), *La fe anunciada: propostes d'una nova evangelització empresa per qualsevol cristià*, a càrrec d'Andrea Brugnoli, fundador de les Sentinelle del mattino (Sentinelles del matí). 20 h, vespres, i 20.30 h eucaristia. Possibilitat de rebre el sagrament de la reconciliació. Servei de guarderia.

Llibres que marquen època. «L'esperit de la litúrgia» (1918), de Romano Guardini, presentat per Cebrià M. Pifarré, monjo de Montserrat. Dia 25 de febrer (19-20.30 h), a l'auditori de la FJM (c/ València, 244), t. 934 880 888.

ANY DE LA FE

CURSOS

El clam per la justícia a la Bíblia. Dijous 28 de febrer; 7, 14, 21 de març; 4, 11 i 18 d'abril, al CEP (c/ Rivadeneyra 6, 3r), 19-20.30 h, a càrrec de Jordi Espí. Informació a la secretaria del Centre, t. 933 174 858, c/e: cep@cep pastorals.cat.

EXERCICIS I RECESSOS

Novahumanitas (www.novahumanitas.org). Sessió «Descobreix-te a tu mateix». Dies 23-24 de febrer i 2-3 març. Lloc: c/ Àliga 12, baixos, per Mn. Josep Font. Per a més informació: t. 616 164 006, c/e: josefontgallart@novahumanitas.org.

PELEGRINATGES

Peregrinación a Lourdes. Organitzada per el Santuario y la Asociación de Sant Josep de la Muntanya. Días 20, 21 y 22 de abril. Información e inscripciones: t. 609 775 989, c/e: santjosepdelamuntanya@yahoo.es.

PALABRA Y VIDA

Renovar y confesar la fe

La Cuaresma y el tiempo de Pascua son el momento fuerte del Año de la Fe que nos ha invitado a celebrar el Santo Padre. Si siempre la Cuaresma y la Pascua son un tiempo de conversión y de renovación, este año lo son especialmente. Como nos ha recordado Benedicto XVI, la Iglesia, que incluye en su seno a los pecadores, es a la vez santa y siempre necesitada de purificación. Y por esto necesita aplicarse continuamente en la penitencia y la renovación.

Toda la Cuaresma es como una preparación y un itinerario hacia la Pascua a fin de que, con la fuerza del Señor resucitado, la Iglesia recobre vitalidad para poder triunfar, con paciencia y amor, de lo que el Santo Padre llama «las propias penas y dificultades, las internas y las externas».

En esta perspectiva, el Año de la Fe es una invitación a una auténtica y renovada conversión al Señor, único Salvador del mundo. Dios, en el misterio de su muerte y su resurrección, ha revelado en plenitud el Amor que salva y llama a los hombres a la conversión de vida mediante la remisión de los pecados.

La Cuaresma es, pues, un tiempo especialmente orientado a la renovación de la fe, que esta vez tendrá una especial significación. El Santo Padre desea que cada Iglesia particular, que cada comunidad o institución cristiana encuentren en este tiempo de Cuaresma y Pascua un momento para dar un relieve especial a la confesión de la fe mediante la proclamación de uno de los símbolos de la fe que la Iglesia formuló en sus mismos inicios y que ha mantenido a través de los siglos.

Recientemente, el Santo Padre, que ha dedicado la mayor parte de su vida al estudio y a la enseñanza de la teología, recibió a los miembros de la Comisión Teológica Internacional, y les dirigió unas palabras que reflejan el tesoro que es la fe, un tesoro que lo es de todo el Pueblo de Dios, de toda la comunidad cristiana. Benedicto XVI recordó a esta Comisión, que está formada por teólogos eminentes de todo el mundo, que el Concilio Vaticano II nos recordó que todo el Pueblo de Dios participa de la función profética de Cristo y que este don se expresa en el llamado *sensus fidei*, o sentido de la fe. El Papa —eminente teólogo él también— lo

definió de una manera muy sugestiva ante aquel grupo de teólogos. El sentido de la fe «es para el creyente una especie de instinto sobrenatural que tiene una connaturalidad vital con el mismo objeto de la fe y que constituye un criterio para discernir si una verdad pertenece o no al depósito vivo de la Tradición apostólica».

Santo Tomás de Aquino enseña que el conocimiento de la fe es un conocimiento por connaturalidad; hoy podríamos decir que el sentido de la fe es como una especial sintonía con sus contenidos. Esta sintonía es un don del Espíritu Santo, el cual —como dijo también Benedicto XVI— «habla siempre a las Iglesias y las hace avanzar hacia la plenitud de la verdad».

La función confiada por Jesús a los apóstoles y a sus sucesores, el llamado Magisterio eclesial, y la realidad del sentido de la fe, presente en todo el Pueblo de Dios, son dones del Espíritu Santo que nos llevan a la profesión o la confesión de la fe, a su expresión litúrgica solemne y a su vivencia en la vida ordinaria de cada día.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia